



# СПРОТИВ

число **28**  
1 ЖОВТНЯ  
2023

ЧАСОПИС СИЛ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ЗСУ

## ГАРЯЧА ЛІНІЯ СИЛ ТРО

Щоб отримати консультацію, телефонувати можна щодня з 8:00 до 20:00 за номером 0 800 507 028. Гаряча лінія з Командувачем Сил ТРО відбувається щовівторка з 13:00 до 14:00.



**1 ЖОВТНЯ**  
ДЕНЬ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ  
ОБОРОНИ УКРАЇНИ

## ШАНОВНЕ ВОЇНСТВО СИЛ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ!

Майже 600 днів і ночей ми звичайно виборюємо перемогу над російськими окупантами. За нами понад півтора року жорстокої війни – оборона Києва, Чернігова, Сум і Бахмута, звільнення Харківщини і Херсона. Сьогодні на наших плечах – оборона кордону на Півночі, ми продовжуємо стримувати наступ ворога на Сході і проламуємо ворожі позиції на Півдні. Ми навчаємося і опануємо нову техніку і технології. Ми маємо заслужену шану і визнання.

Однак перед нами – десятки тисяч кілометрів окупованої і сплюндрованої росіянами української землі та мільйони наших громадян, яких можемо та мусимо звільнити лише ми самі.

«Коли буде наша перемога?» – це запитання кожен з нас чув і ставив собі безліч разів. Перемога для кожного з нас означає припинення жорстоких боїв, збереження життя, повернення додому. Перемога для всіх нас разом означає знекровити ворога, змусити його піти з нашої землі і відмовитися від подальшої агресії.

Майбутня перемога залежить не від випадку, не від одного рішення чи якоїсь однієї зброї. Можна дуже хотіти уразити ворога і довго вичікувати, уявляючи як це станеться. Однак може так трапитись, що коли нарешті випадає нагода, то не завжди вдається потрапити в ціль. Так стається, коли поклатися на випадок, а не на власні сили. Натомість, якщо ми хочемо знищити ворога і щодня вчиняємо дії, які нас до цього наближають – опануємо зброю, тренуємося її застосовувати, вдосконалюємо тактику, обмінюємося досвідом із побратимами, тоді знищення ворога

залежить не від випадку, а від нас – від нашої навченості і від нашої волі. Тому наша майбутня перемога – це теперішні щоденні перемоги кожного.

Ми маємо ще більше навчатися і тренуватися, щоб більше і влучніше знищувати ворога, щоб бути на крок попереду. Маємо опанувати нові технології і тактики, зокрема ті, які дозволяють зберігати життя наших воїнів. Маємо завжди пам'ятати про полеглих побратимів, як про найдорожчу ціну, яку ми платимо за нашу свободу. Маємо вірити у себе і у праведність своєї боротьби.

Наша навченість, тренуваність, пам'ять та віра є основним джерелом нашої сили, необхідної нам для перемоги.

Сили територіальної оборони – це сила майбутньої перемоги!

Слава Україні!

**Командувач Сил територіальної оборони  
Збройних Сил України  
генерал-майор Ігор Танцюра**

## НОВА ТЕХНІКА ДОПОМОЖЕ БІЙЦЯМ СИЛ ТРО НА ПЕРЕДОВІЙ

Світовий Конгрес Українців передав Силам ТРО ЗСУ п'ятнадцять британських бронетранспортерів FV432, десять відновлених для фронту вантажівок та два броньованих тягачі. Передані благодійниками бронетранспортери додатково обладнають приладами нічного бачення від українського виробника, після чого вони поїдуть на фронт.

Гусеничний бронетранспортер FV432 призначений для перевезення особового складу на полі бою. Він має герметизований броньовий корпус, який забезпечує захист від куль і уламків артилерійських снарядів. Екіпаж машини складається з двох людей.

Попри невеликі габарити, у бронетранспортері передбачено 10 десантних місць. На додачу FV432 можна використовувати як: командирську машину, швидку допомогу, вантажний транспортер та машину зв'язку.



## ЛЮДЕЙ ТРЕБА МОТИВУВАТИ ВЛАСНИМ ПРИКЛАДОМ

Редакція вісника «Спротив» поспілкувалася з найкращим слухачем п'ятого набору «Вишколу капітанів» старшим лейтенантом Богданом Д'яченком на псевдо Д'як про його бойовий шлях та дізналася, чи допоможуть набуті на Вишколі нові знання ефективніше виконувати бойові завдання.

### ПОЧАТОК СЛУЖБИ У ВІЙСЬКУ

24 лютого минулого року я побачив у домовому чаті відео, де були зняті ворожі гвинтокрили, що летіли над Гостомелем, через який я майже кожного тижня їздив на дачу. Я усвідомив, що саме зараз у мене точка прийняття рішення, що я зобов'язаний щось робити, тому вступив у військо. Спочатку був солдатом, потім командиром відділення.

Я хоч і фізично витривалий, але знань військових до широкомасштабного вторгнення не мав. Колись давно закінчив кафедру офіцерів запасу, але фахових навчань там особливих не отримав.

На початку більшу частину нашого батальйону вивели на Гостомельське шосе, ми стояли в обороні, чекаючи на можливий прорив противника. Напевно цей період був у цій війні найважливішим, коли звичайні люди проявили готовність чинити спротив, усвідомлюючи всю небезпеку.

Після цього потрапив до штабу батальйону у групу планування. Згодом прийшло розпорядження сформувати зведену стрілецьку роту для підсилення механізованих батальйонів, які воювали на сході. Я подав свою кандидатуру, її затвердили. Так я став заступником командира роти з морально-психологічного забезпечення.

Ми зайшли в один з населених пунктів Луганської області. Як рота, яка складалася переважно з цивільних у минулому, ми рекомендували себе доволі непогано. Ми дві доби тримали Комишуваху. Особисто я нарахував за цей час 86 танкових пострілів у своєму напрямку.

Був двічі поранений, лежав у шпиталі. Вилікувався, залишився мотивованим до спротиву. Вважаю, що поки противник знаходиться на нашій землі, його треба нищити.

Після Луганської області я повернувся на посаду офіцера групи планування, а через якийсь час очолив її. Потім була Кремінна, де особовий склад теж проявив себе по-геройськи. Люди віком за 40 років, по 4-6 людей на позиціях, тримали оборону, відбиваючи напади тренуваних російських десантно-штурмових батальйонів.

Коли начальник командного пункту пішов на підвищення, я зайняв місце начальника командного пункту-заступника начальника штабу з бойового управління у 131 батальйоні 112 бригади Сил ТРО.

### ЯК ПОТРАПИВ НА ВИШКІЛ КАПІТАНІВ

По поверненню з Донецької області наші командири рот і взводів були направлені на ці курси. Звідти вони повернулись з професійною підготовкою. Наприклад, до мене в групу планування прийшов офіцер, який за рівнем своїх знань був на голову вищим за мене.

Щоб самому потрапити на Вишкіл капітанів, спочатку довелось підготувати собі заміну. Тоді зміг піти на курси і я.

Зараз мій батальйон у районі виконання бойових завдань, планує до нього приєднатись найближчим часом.

### ЧОГО НАВЧИЛИ

При прийнятті будь-якого військового рішення, я маю спиратись на наявні дані, враховувати обставини, проводити аналіз подій, на основі яких роблю загальний висновок.



Нас навчили систематизувати наявні факти про місцевість, погоду, цивільне населення, про суть завдання, і як все це поєднати. Це все є важливими елементами у процесі ухвалення військових рішень – Military Decision Making Process (MDMP).

Навчили, як виробити і прийняти таке рішення, продумати можливі варіанти і видати наказ підлеглим, виконання якого принесе загальну користь. Саме на Вишколі капітанів мені дали покрокову інструкцію, як офіцер має ухвалювати рішення, що він має брати за основу.

Нам дали зрозумілий алгоритм ухвалення рішення, чіткий чек-ліст. Не сказали, як робити, але пояснили, в якій послідовності і що треба робити, щоб на виході в мене з'явився результат у вигляді прийнятого рішення. Я чітко усвідомлюю процедуру, що і в якій послідовності маю зробити.

Також вчили проводити АПД – аналіз проведених дій (After Action Review, – Ред.). І хоч я сам для себе все життя проводжу такий АПД, за ці 8 тижнів навчання на Вишколі наші інструктори змогли дуже стисло, але концентровано довести всю необхідну інформацію.

Під кінець навчання я думав тільки про те, як отримані знання скоріше застосувати на практиці. Просто соромно під час війни не навчатись, коли є така можливість.

Процеси TLP (Troop Leading Procedures або процедури планування бою – Ред.), яких нас також навчали, вимагають послідовної і наполегливої роботи з концентрацією зусиль, вимагають приймати рішення не на основі емоцій або власного досвіду, а спираючись на аналіз чітко визначених чинників. Це має бути саме процес прийняття рішення на основі цих чинників.

Стовідсотково планує використовувати отримані на Вишколі

знання. Застосування цих алгоритмів допоможе ефективніше виконувати поставлені завдання.

### МОТИВАЦІЯ

Людей треба мотивувати, в першу чергу, власним прикладом. Треба усвідомити, що війна надовго. Треба бути готовим пройти цей шлях. Якщо ми цього не зробимо, то не зробить ніхто. Інакше нас знищать, або ворог змусить воювати нас вже за нього. Я себе мотивую таким чином.

### ПРИНЦИПИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДРОЗДІЛУ

Атмосфера в колективі надважлива. У військо прийшли люди з різними долями, з різним рівнем підготовленості. Але це вмотивовані люди. Важливі довіра і відчуття відповідальності один за одного, вміння правильно розставляти пріоритети, не звертаючи уваги на зайве.

Обов'язково має бути взаємоповага, відчуття справедливості і вимогливості один до одного. І ця вимогливість має будуватись на принципах, зрозумілих кожному.

### ВАЖЛИВІСТЬ НАВЧАННЯ

Я певен, що використання навичок, здобутих на Вишколі капітанів, допоможуть виконати успішно не одне завдання та врятувати не одне життя і здоров'я бійців.

Зрештою, перемагають люди, їхня рішучість і вмотивованість. Треба берегти тих людей, що зараз воюють, створювати їм умови для перемоги, а без знань ніякої перемоги здобути неможливо. Тому Вишкіл – це краще, що було зі мною у військовому житті.

## «ОКО ЗА ОКО»: ЗАВДЯКИ СПІЛЬНИМ ЗУСИЛЛЯМ У СИЛ ТРО БУДЕ БІЛЬШЕ ЗБРОЇ



Фонд «Повернись живим» спільно з ОККО в рамках проекту «ОКО ЗА ОКО 2» передали 21 одиницю мінометів калібру 82-мм 104-й і 117-й бригадам Сил територіальної оборони ЗСУ. Це підрозділи з Рівненської та Сумської областей, які зараз воюють на передовій.

82-мм міномети стріляють на відстань до 4 км і допомагають як в обороні, так і в наступі.

Нагадаємо, триває кампанія зі збору коштів на озброєння підрозділів Сил ТРО. «Повернись живим» спільно з ОККО планують придбати 300 мінометів калібру 82-мм, 200 крупнокаліберних кулеметів, 100 автоматичних гранатометів.

1 гривня із кожного літра пального PULLS 95 або PULLS Diesel у мережі АЗК ОККО, яке клієнти заправляють у бак, йде на зброю для підрозділів Сил ТРО.

## ХАРКІВСЬКИЙ ПРОРИВ. ЯК У ВЕРЕСНІ 2022 ТЕРОБОРОНА ДІЙШЛА ДО КОРДОНУ



**Прорив фронту та звільнення майже всієї Харківської області у вересні 2022 стали одним з найбільших успіхів ЗСУ. Протягом тижня українське військо просунулося на десятки кілометрів, окремі підрозділи за цей час пройшли сотню кілометрів. Свою поразку російська пропаганда назвала «перегрупуванням». Перегрупувалися окупанти таким чином, що кидали техніку та накивали п'ятами так, що українські бійці не встигали всіх наздогнати.**

У цьому наступі брали участь і Сили територіальної оборони. Харків'яни, кияни, львів'яни, херсонці та інші підрозділи доклалися до визволення українських міст та сіл. Це історія одних з учасників харківського прориву.

Харківському наступу передувала тривала підготовка. Для ворога створювали уявлення, що Україна готується до прориву на Херсонщині та Запоріжжі, і окремі частини з Харківщини будуть передислоковані на ті напрямки.

За кілька днів перед початком наступу відволікаючи дії почали на півночі від Харкова. Кілька літніх місяців батальйони харківської міської бригади перебували у лісі. На початку вересня вони отримали завдання: активними діями створити у окупантів уявлення, що будуть прориватися до державного кордону. У цей час на південь від Харкова готувався справжній удар.

«Наказ на наступ сприйняли так, що це навіть емоціям не піддається, — розповідав одразу після завершення наступу офіцер штабу куп'янського батальйону «Домінік». — Усі люди в нас

місцеві: чугувські, куп'янські, харківські. До вересня ми чотири місяці просто стримували ворога. Кожен день обстріли, багато загиблих, на жаль, і серед цивільних. І тут, коли ми вже з місця рухаємося вперед, це просто емоції, ну просто, дуже позитивно. І в той же час це було і для орків повною несподіванкою».

Уся увага була прикута до прориву під Балаклією. Тим часом харківська та київська тероборона брали участь у бойових діях за 30 км північніше. Вони долучилися до наступу в районі населених пунктів Миколаївка-Василенкове, які розташовані північніше траси Чугуїв-Куп'янськ.

За задумом, один київський батальйон своїми діями мав витягнути на себе основні сили противника. Після цього з флангів мали вдарили 92-а та 14-а механізовані бригади.

«Перед цим ми добу чи дві не спали, — згадував у вересні 2022-го боєць київського батальйону «Грузин». — Ми вийшли «налегке», ніч провели в лісі, спали в ямах, які вирили собі. Було дуже холодно, а укривалися лише поліетиленом. На ранок пішли на марш».

Це був ранок 7 вересня. Першими пішли 14 розвідників, далі підтягувалися інші.

Миколаївка розділена річкою на дві частини. Щойно тероборонівці пройшли першу половину, як на них вилетіла ворожа машина.

«Ми зайшли їм в тил. Вони не очікували, що невеличка група зайде на «їхню територію» і прийме бій», — розповідав «Грузин».

Тероборонівці розстріляли машину. Пізніше від місцевика дізналися, що в ній були офіцери противника, які «кошмарили» село.

Одразу після першого контакту у селі розпо-

чався бій. «На нас пішов танк, працювали мінометні розрахунки, з дворів кидали гранати. Там почався кошмар», — згадував «Грузин».

У цей час аеророзвідка зафіксувала, що зі сторони противника в напрямку села висувається піхота та БМП. Тоді вже підключилися основні сили українського наступу.

Того дня Миколаївку відбили. Зі слів місцевих жителів тероборонівці дізналися, що ворог поніс значні втрати — близько 20 загиблих та 30 поранених.

У наступні дні батальйон киян змінив 7-9 населених пунктів, в яких зупинялися на короткий час. До 12 вересня тероборонівці подолали 60 км на північ. У Вовчанську їх і зустріла редакція газети «Спротив».

«Зверніть увагу, я весь брудний, немає часу ані помитися, ані сушитися. Тому що ми в дорозі. Уявіть, ми пробіралися дорогами, які залиті і розмиті дощем, кілометри 1,5-2 просто штовхали наші автомобілі. Це було дуже складно, але ми це зробили», — з захоптом підсумовував свій похід «Грузин».

Коли кияни 7 вересня штурмували Миколаївку, за кілька кілометрів від них почали діяти і харків'яни. До прориву вони почали готуватися ще 4 вересня.

«З отриманням бойового розпорядження штаб спланував наступ, залучив кілька штурмових груп та мінометні розрахунки. І сьомого числа почали діяти в напрямку Василенкове. Усі хлопці спрацювали на відмінно. На жаль, двоє хлопців, «Крава» і «Каха», загинули», — розповідав пізніше офіцер штабу «Домінік».

Цей наступ куп'янської тероборони також застав ворога зненацька. Тому тут противник не

був готовий до серйозного спротиву, швидко відступив та залишив багато озброєння.

«Вони просто все покидали. Кулемети, Утьос, АГС, танкові боєприпаси, багато ракет до ПТУРів, бронезилети, амуніцію, сухпайки, дуже-дуже багато всього. Видно було, що залишали все поспіхом», — згадував «Домінік».

Далі ситуація змінювалася дуже швидко. Кожного дня харків'яни отримували нові завдання, іноді напрямок руху змінювався протягом години через те, що виявлялися скучення противника, який відступав. Тероборонівці дійшли аж до кордону. «За кілька днів ми пройшли багато сіл. Після Василенкового були Пасівка, Новоалександрівка інші аж до прикордонної Волохівки. У кожному селі ми вивішували прапор України», — розповідав «Домінік».

Разом з українським прапором в населені пункти поверталось вільне життя. Українських бійців люди сприймали дуже позитивно. «Обіймалися, плакали, їсти кликали, приносили хто кавуни, хто хліб, який самі пекли. Але був і такий момент, що після півроку під окупацією люди поводитися насторожено. Їм же розповідали байки про «карателів», то дехто і боявся», — казав «Домінік».

Ще однією байкою тоді були заяви російських пропагандистів про перегрупування окупантів та їхній організований відхід. Проте все це спростовувалося побаченням на звільненій Харківщині. «Як кадровий офіцер, можу сказати, що у нас все було сплановано на високому рівні. І саме наша гарна організація призвела до того, що росіянам довелося кидати все. У них була паніка через наступ наших військ», — підсумовував «Домінік».

## ТРЕНУЙСЯ ТАК, ЯК БУДЕШ БИТИСЬ: ПРОДОВЖУЄМО ГОТУВАТИ КОМАНДИРІВ

**У 150-му навчальному центрі Командування Сил територіальної оборони ЗСУ відбувся випуск другого навчального курсу підвищення кваліфікації командирів взводів.**

**Впродовж семи тижнів офіцери Сил ТрО ЗСУ здобували нові знання та навички у процедурах планування бою, розробки та віддання бойового наказу, відточували свою майстерність з управління підрозділом в різних умовах та на різній місцевості.**

Додатково командири взводів отримали унікальну практику із застосування сучасних технологій в бою: РЕР, РЕБ і протидія їм, використання програмного комплексу «Кропива» при плануванні й управлінні боєм.

У програмі особливу увагу було приділено темі військового лідерства, формуванню навичок координації дій та делегуванню повноважень, згуртованості при виконанні поставлених завдань.

Ситуація на фронті вимагає нових знань, навичок та нового типу лідерства. Тож програма курсу базується на принципах планування бою в арміях країн-членів НАТО з урахуванням новітнього досвіду ведення бойових дій в російсько-українській війні. Навчання максимально насичене практичними та польовими заняттями.



## СПАДОК ПОКОЛІНЬ В УКРАЇНСЬКОМУ ВІЙСЬКУ



**Ми стоїмо на плечах попередніх поколінь, які боролись за свободу нашого народу. Це можна простежити у тяглоті традицій українського війська, яка проявляється у символіці, однострої, героїці. Ми зібрали декілька прикладів спадку поколінь українських військових формацій.**

### ДЕНЬ ЗАХИСНИКІВ ТА ЗАХИСНИЦЬ НА ПОКРОВУ

Ідея заступництва Божої Матері – захисниці від ворогів – має глибоке коріння із часів Русі і запровадження християнства. Це свято було одним з найголовніших свят козаків, за що воно отримало другу назву – Козацька Покрова. Також саме на свято Покрови козаки проводили ради, на яких вибирали нового гетьмана або членів старшини. А 14 жовтня 1942 року, що тоді припадало на Покрову Пресвятої Богородиці, є символічним днем заснування Української повстанської армії, яка боролась проти тоталітарних режимів – нацистського та комуністичного. Від 2014 року Україна відзначає на державному рівні День захисників і захисниць на свято Покрови Пресвятої Богородиці.

Тож у зв'язку з переходом Православної церкви України та Української греко-католицької церкви на Новоюліанський стиль календаря, свято Покрови Пресвятої Богородиці було перенесено на 1 жовтня. І День захисників і захисниць цього горіч ми відзначаємо вперше цього дня.

### ГАСЛО

Гаслом «Слава Україні!» почали вітатися вояки кінного дивізіону 1-го Запорізького полку Армії УНР трохи більше сотні років тому. На це відповідали: «Козакам слава!». Звертання «Слава Україні! – Героям слава!» затвердив навесні 1941-го року II Великий збір ОУН під проводом Степана Бандери. Також «Слава Україні! – Героям слава!» – гасло Української повстанської армії.

4 жовтня 2018 року Верховна Рада затвердила вітання «Слава Україні! – Героям слава!» як офіційне в Збройних Силах та у Національній поліції.

### МАЗЕПИНКА

Мазепинка – головний убір із переднім клиноподібним розрізом, частина українського військового однострою. Вона стилізовано наслідує вигляд козацьких головних уборів другої половини XVII століття, коли гетьманував Іван Мазепа. Саме так їх зображували на тогочасних портретах.

Мазепинки почали носити Українські січові стрільці під час Першої світової війни. Згодом цей головний убір набув поширення в інших українських формаціях – Галицькій Армії, Карпатській Січі та УПА.

Від 2017 року мазепинка є офіційним головним убором Збройних Сил України.

### НАРУКАВНИЙ ТРИЗУБ

Нарукавний тризуб – нарукавні знаки розрізнення, що носили на одностроях вояки Армії УНР і сам Головний отаман Симон Петлюра.

«Тризуб матерчатий, фарби по родах зброї, форми по малюнку», – йшлося в наказі 30 липня 1919 року. Простий, без деталізації, тризуб легко було виготовити в умовах безперервних бойових дій та невеликого і нестабільного тилу Армії УНР. Продовжуючи петлюрівські традиції, сучасні захисники України носять тризуби на рукавах одностроїв.

### ПОЧЕСНІ НАЙМЕНУВАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ

У добу Української революції 1917–1921 років відроджувалися традиції військово-козацької спільноти. Вони стали основою для розбудови збройних сил УНР, Української Держави та ЗУНР. Передусім це простежується в найменуваннях військових формацій. Першим таким підрозділом став Український козацький полк імені Богдана Хмельницького, створений у травні 1917 року. Згодом виникли формування, названі на честь видатних козацьких командирів – Петра Дорошенка, Максима Залізняка, Костя Гордієнка, Івана Мазепи. Козацький «відбиток» є й у таких назвах: Січові стрільці, Запорізька група, Сердюцька дивізія, Запорізька Січ, гайдамацькі полки та вільне козацтво.

Сучасне українське військо береже бойові традиції предків та імена героїв, від воїнів-русичів і козаків до січових стрільців і вояків УПА. Тому почесними найменування підрозділів Збройних Сил України є імена легендарних українських полководців та ушавлених підрозділів минулого.

### БОЙОВІ ПРАПОРІ ТА ВІДЗНАКИ

Бойові прапори як символи мужності та слави і стрічки, які вручають підрозділам за виявлену відвагу та бойові здобутки, є давньою формою колективного відзначення. В українському війську їх вручають підрозділам за бойові заслуги, виявлені під час захисту державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності України.

Окрім того, давньою традицією є використання псевд (позивних), створення гімнів підрозділу та особливих традицій.

(Використано матеріали Українського інституту національної пам'яті)

## ШУКАЄМО РЕКРУТЕРІВ!

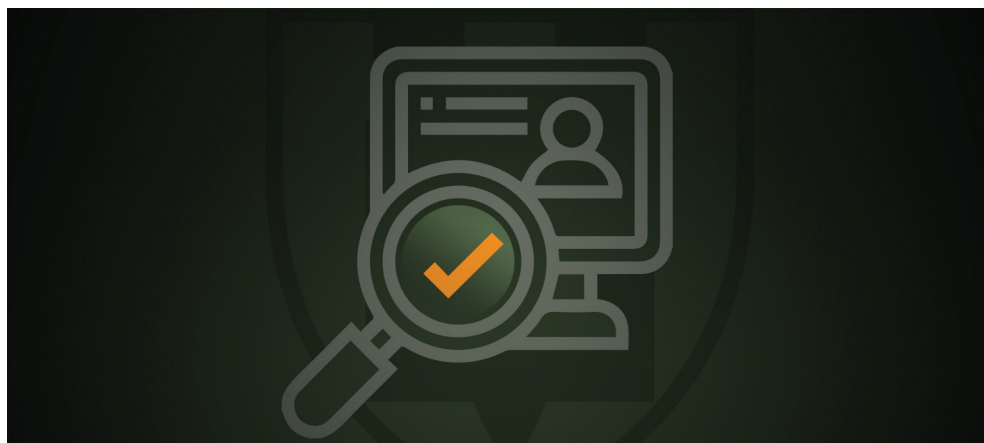
**ДОРОГІ ПОВРАТИМИ ТА ПОСЕСТРИ, КОМАНДУВАННЯ СИЛ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ЗСУ ШУКАЄ КАНДИДАТІВ НА ПОСАДУ РЕКРУТЕРІВ:**

- з числа військовослужбовців Сил ТрО ЗСУ;
- які вмінють та люблять спілкуватись з людьми;
- готові навчатись та відкриті для нового досвіду;
- мають базові вміння працювати з електронними таблицями (Excel, Google);
- відповідальні та організовані.

**Досвід роботи в HR або рекрутингових агенціях буде перевагою.**

Місце служби: м. Київ. Місце служби/проживання на теперішній час значення не має.

Якщо ти є солдатом, сержантом, офіцером Сил територіальної оборони і вважаєш, що твої знання, вміння чи досвід можуть допомогти у комплектуванні підрозділів Сил ТрО ЗСУ, то просимо надіслати своє резюме (із вказанням «РЕКРУТЕР» в темі листа) за цією адресою: [to\\_info@post.mil.gov.ua](mailto:to_info@post.mil.gov.ua).



## КАПЕЛАНИ ПІДТРИМУЮТЬ БІЙЦІВ НА ПЕРЕДОВІЙ



Впродовж двох тижнів 20 капеланів з різних бригад Сил ТрО ЗСУ проходили навчання для того, щоб підготуватися для ефективної служби на передовій.

«Не забувайте, що на вас лежить велика відповідальність – надихати тих, хто боронить нашу Батьківщину від російської навали. Ми благословляємо українське воїнство на подальші успіхи і справедливую перемогу. Нехай Господь береже їх на цьому важкому шляху, а вам подає сили і натхнення, щоби допомагати вашій військовій пастві й підтримувати їх», – звернувся до випускників Епіфаній, Предстоятель автоке-

фальної Української Православної Церкви.

Командувач Сил територіальної оборони ЗСУ генерал-майор Ігор Танцюра привітав військових священників із завершенням курсу та наголосив на важливості їхньої роботи із військовослужбовцями та їхніми родинами.

За словами офіцера служби військового капеланства Командування Сил ТрО ЗСУ протоієрея Сергія Дмитрієва, обов'язок капелана в підрозділах Сил ТрО надзвичайно великий – це і психологічна підтримка бійців, і задоволення духовних потреб, і робота з членами їхніх сімей та сім'ями загиблих.

**СПРОТИВ**

Часопис Командування Сил територіальної оборони ЗСУ

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

Головний редактор:  
Денис Вергун

Відповідальний за випуск:  
Євген Лавренюк

Відповідальний за логістику:  
Дмитро Бивалін

Верстка та дизайн:  
Євген Павлович

Телефон гарячої лінії:  
0 800 507 028

E-mail для запитів:  
[to\\_info@post.mil.gov.ua](mailto:to_info@post.mil.gov.ua)

Телефон редакції:  
093 521 90 89

ЗАВІТАЙТЕ  
НА НАШ  
САЙТ



TRO.MIL.GOV.UA